

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 150: Forslag til lov om ændring af udlændinge-loven. (Opholdstilladelser til voldsramte kvinder m.v., fremstilling for fremmede repræsentationer med henblik på udsendelse).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Da vi i 1992 havde udlændingeloven til en af de mange behandlinger, den har været igennem her i Folketinget i de senere år, så var en af ændringerne, at den periode, hvori det er muligt at inddrage en opholdstilladelse, blev forlænget fra 2 til 3 år. Og ved den lejlighed var udvalgsflertallet optaget af, at denne forlængelse ikke måtte ramme den gruppe af kvinder, som bliver udsat for vold i deres ægteskab.

Og så blev der senere – i 1993 tror jeg det var – nedsat et udvalg vedrørende udenlandske kvinders integration og retsstilling i Danmark, og dette udvalg har her sidste efterår afgivet sin første betænkning, og af denne betænkning fremgår det, at der indtil nu har været en ret restriktiv praksis, når der drejer sig om inddragelse af opholdstilladelse til den gruppe kvinder, idet vold i ægteskabet aldrig har ført til, at man undlod at inddrage opholdstilladelsen, hvis kvinden havde været her i mindre end 2 år.

Jeg skal ikke gå betænkningen igennem i enkeltheder – dem kender vi vel alle – men kun sige, at udvalget anbefaler, at man ikke fremover lægger den afgørende vægt på opholdets længde, men i stedet ser mere på den konkrete situation. Og det er vi i Socialdemokratiet godt tilfredse med, fordi det i disse sager lægger hovedvægten på de konkrete mennesker og deres situation i stedet for at lægge vægten på, skal vi sige mere stive principper, så den del kan vi helhjertet støtte.

Den anden del af det fremsatte forslag giver hjemmel til, at politiet om fornødent kan fremstille en udvist udlænding for hjemlandets repræsentation.

Baggrunden for dette forslag er, at udenlandske ambassader meget ofte og efter min vurdering meget forståeligt ikke ønsker at give rejselegitimation og lign. til en borger, uden at de har haft lejlighed til at se vedkommende. Det er vel et rimeligt krav og et krav, som jeg også tror at danske myndigheder stiller til deres borgere.

Men som loven er i dag, kan en udvist udlænding nægte at tage kontakt med sit lands repræsentation, og det betyder i realiteten, at vedkommende på den måde kan tiltvinge sig og tiltvinger sig adgang til et ophold her i landet, fordi han ikke har en rejsehjemmel og udvisningen dermed ikke kan effektueres. Vi erkender, at det vil være et ophold, som ofte foregår i fængsel, men det er dog et ophold her i landet. Og vi finder ikke, at det er rimeligt, at man på den måde ved at nægte at medvirke kan få en de facto-opholdstilladelse her. Vi støtter derfor også denne del af forslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi er i Venstre tilfredse med, at regeringen nu fremsætter forslag om, at udlændinge, der modsætter sig udrejse, kan tvinges til at lade sig fremstille for den myndighed, der skal udforme indrejsepapirer til hjemlandet.

Vi har faktisk selv i et spørgsmål til ministeren foreslået denne ordning. Men belært af erfaringerne fra retspraksis med hensyn til andre bestemmelser vil vi nøje følge, om bestemmelsen bliver taget i brug, og om den er tilstrækkelig for, at domstolene vil afsige de nødvendige kendelser; ellers må bestemmelsen senere strammes op.

Med hensyn til forslaget om de voldsramte kvinder er vi naturligvis i Venstre tilfredse med, at ministeren har trukket dette forslag som ændringsforslag til en anden lov, fordi det var i